

14.- Explica l'obra teatral de Josep Maria Benet i Jornet i la seua relació amb el món audiovisual.

Josep M. Benet i Jornet (Barcelona, 1940) :dramaturg, guionista i un dels escriptors que ha marcat de manera més decisiva la ficció dramàtica contemporània a Catalunya. Pertany a l'actiu moviment de Teatre Independent dels anys seixanta, base de l'evolució de l'escena catalana actual.

Benet i Jornet tracta la problemàtica d'aquella generació que va viure la postguerra i les seues limitacions, que van veure la seua vida escapçada, i denuncia l'actitud d'aquells que una vegada van aconseguir el benestar econòmic i una posició s'oblidaren de les penúries que havien passat. Primeres obres de base realista, després evoluciona cap a una dramaturgia més personal.

Malgrat les innovacions constants d'un procés caracteritzat per l'experimentació permanent, tota la seua producció manté un punt en comú: **la reflexió sobre l'individu i la societat que l'envolta.**

Obra teatral.

Les primeres obres en català de la dècada dels seixanta presenten una realitat immediata. Tanmateix, la base realista del teatre de l'autor es veu progressivament reformulada a través de l'experimentació formal.

- *Marc i Jofre o els alquimistes de la fortuna* (1966-1968) es produeix una ruptura amb els textos anteriors, ja que es formula una nova proposta formal que incorpora elements de diferents gèneres de consum, com per exemple els tebeos, les novel·les de capa i espasa o el cinema.

-La investigació sobre les possibilitats dels recursos teatrals prosseguirà durant la dècada dels setanta. *La desaparició de Wendy* (1973), on el món de la infantesa i el de la postguerra prenen una dimensió mítica.

-Amb *Revolta de bruixes* (1977) agafa un to simbòlic.

-Ha conreat també el teatre infantil *Supertot* (1975).

Relació amb el món audiovisual.

Hui és conegut per ser guionista i **creador dels serials televisius** en català de gran audiència: *Poble Nou*, *Rosa*, *Nissaga de Poder*, *Laberint d'ombres*, *Ventdelplà* i *El cor de la ciutat*.

Poble Nou (1994) fou la primera telenovel·la en català i tot un fenomen social digne d'estudi. La base eren dos temes clàssics: el canvi de fortuna d'una família i la contraposició entre el vell i el nou. En la sèrie s'intentaven transmetre valors tolerants a través de la història dels personatges.